

Regeringskansliet
Miljödepartementet
m.remissvar@regeringskansliet.se

Yttrande över remittering av Artskyddsutredningens betänkande SOU 2021:51 Skydd av arter - vårt gemensamma ansvar

Er beteckning: M2021/01219

Sammanfattning

Länsstyrelsen anser att utredningen i sin helhet är ambitiös och framför många bra förslag. Länsstyrelsen tillstyrker därför;

- att fridlysningsbestämmelserna införs i 8 kap. miljöbalken,
- förbud mot äggsamlingar,
- förbud mot handel, transport och förevisning av fridlysta arter,
- föreslagna ändringar rörande djurparker samt koncentration av handläggningen,
- de nya förslagen om straffbestämmelser,
- att artskydd kan utgöra grund för bildande av biotopskyddsområde,
- att tillsynsmyndigheten även har ansvaret för prövningen samt
- att Skogsstyrelsen ska ta över ansvaret för tillsynen över timmer m.m.

Länsstyrelsen anser att förslaget om livsmiljöunderlag är bra men behöver ses över och revideras. Länsstyrelsen avstyrker införandet av livsmiljöunderlag i 8 kap. miljöbalken och anser att uppdraget bör regleras separat.

Länsstyrelsen vill även framföra synpunkter om nedanstående frågor:

Länsstyrelsen konstaterar att utredningen har tagit fram ett ambitiöst betänkande som omfattar många komplexa frågor och ger många förslag. Då flera av förslagen innebär att andra myndigheter ska utreda frågor och besluta om föreskrifter är det svårt att få en helhetsbild av vad utredningens förslag innebär och vilka följder förslagen kommer att få.

I betänkandet framgår att lagstiftningen som reglerar artskyddet föreslås göras om i grunden för ökad tydlighet. Länsstyrelsen välkomnar arbetet med att tydliggöra regelverket men konstaterar att med nuvarande förslag till struktur på bestämmelser, riskerar ambitionen att gå om intet eftersom regleringen sprids ut på många olika ställen såsom lag, förordning, föreskrifter och många artbilagor.

Länsstyrelsen anser att förslagen är underfinansierade och ger under avsnittet *Allmänna synpunkter* Länsstyrelsens syn på finansieringsbehovet.

Länsstyrelsen anser att det artskyddsinitierade områdesskyddet ska ha en finansiering som är separerad från det traditionella områdesskyddsarbetet. Detta för att det traditionella områdesskyddsarbetet inte ska behöva stå tillbaka.

Länsstyrelsen anser att undantaget inom hemfridszon i 8 kap. 18a § miljöbalken inte bör gälla för mistel, men att undantaget även bör gälla vissa djurarter.

Länsstyrelsen föreslår att formuleringarna ändras för 8 kap. 9-10, 12-15, 18b och 23a §§ miljöbalken för ökad tydlighet.

Avsnitt 1. Författningsförslag

För 8 kap. 9-10, 12-15, 18b och 23a §§ miljöbalken bör formuleringarna ändras för ökad tydlighet

Länsstyrelsen anser att nedan angivna paragrafer i miljöbalken är otydliga och riskerar att missförstås och bör omformuleras för att bli tydligare. I några fall föreslår Länsstyrelsen en ändrad formulering.

8 kap. 9-10 samt 13-14 §§ miljöbalken; formuleringen "... eller genom att acceptera en sådan konsekvens av sitt handlande..." kan misstolkas på så sätt att det kräver att verksamhetsutövaren på individnivå aktivt accepterar följderna av sitt handlande. Länsstyrelsen föreslår att formuleringen ändras till "... eller genom att det blir den logiska följderna av sitt handlande..."

8 kap. 12 § andra stycket miljöbalken; formuleringen "Förutsatt att innehavet framstår obetydligt med hänsyn till det intresse som är avsett att skyddas omfattar förbudet inte..." är väl byråkratisk. Länsstyrelsen föreslår att detta stycke omformuleras.

8 kap. 13 och 15 §§ miljöbalken; av texten framgår att det är förbjudet att avsiktligt eller att acceptera det som en konsekvens av sitt handlande, *störa* fåglar. Av författningskommentaren framgår att i begreppet *störa* ingår även, i sin allvarligaste form, habitatförstöring. Länsstyrelsen anser att det, utifrån formuleringen *störa*, är osannolikt att en verksamhetsutövare inser att även en förstörelse av en arts livsmiljö är att störa en art. Detta bör förtydligas i texten.

8 kap. 18b § miljöbalken; i paragrafen står "... är det förbjudet att i den omfattning som framgår av regeringens föreskrifter

1. gräva eller dra upp exemplar av växter med rötterna, eller
2. plocka eller på annat sätt samla in exemplar av växter för försäljning eller andra kommersiella ändamål."

Länsstyrelsen har erfarenhet av att denna paragraf kan tolkas som att det kommersiella ändamålet endast gäller för punkten 2. Länsstyrelsen föreslår följande formulering för att undvika detta missförstånd: "... är det förbjudet att i

den omfattning som framgår av regeringens föreskrifter *för försäljning eller andra kommersiella ändamål*

1. gräva eller dra upp exemplar av växter med rötterna, eller
2. plocka eller på annat sätt samla in exemplar av växter.”

8 kap. 23a § sista stycket miljöbalken; Länsstyrelsen anser att förslaget om att kräva samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken för åtgärder som kan påverka fridlysta arter i grunden är god, men att formuleringen är otydlig. I en och samma mening anges två olika förutsättningar för när bestämmelsen ska tillämpas. I stycket anges att åtgärden som anmäls inte ska kräva en dispens men att åtgärden kan antas påverka fridlysta arter i strid mot 8 kap. miljöbalken. Av fridlysningsbestämmelserna framgår att åtgärder som påverkar arter som omfattas av skyddsbestämmelserna kräver dispens. Länsstyrelsen anser att det behöver förtydligas att den som avser vidta en åtgärd som kan påverka fridlysta arter, men där det inte är uppenbart att dispens enligt 8 kap. krävs, ska anmäla åtgärden för samråd.

Undantaget för 8 kap. 12 § miljöbalken i 8 kap. 21 § miljöbalken bör tas bort

Länsstyrelsen konstaterar att det har införts en möjlighet till dispens från förbudet till innehav av ägg enligt 8 kap. 12 § miljöbalken. Utifrån det resonemang som förts av utredningen om förbudet i 12 § tolkar Länsstyrelsen det som att det inte borde finnas en dispensmöjlighet för innehav av äggsamlingar. Länsstyrelsen föreslår därför att 12 § tas bort från 8 kap. 21 § miljöbalken.

Avsnitt 11. Förslag på nytt 8 kap. miljöbalken

Förslaget om livsmiljöunderlag är bra men behöver ses över och revideras. Länsstyrelsen avstyrker införandet av livsmiljöunderlag i 8 kap. miljöbalken.

Tanken med livsmiljöunderlag är god, men orealistisk i den utformning som utredningen föreslår. Tydliga riktlinjer måste vara färdigställda innan ett uppdrag om livsmiljöunderlag ges till länsstyrelserna.

Länsstyrelsen avstyrker att livsmiljöunderlag förs in i lag. För att möjliggöra anpassning utifrån behov bör uppdraget om livsmiljöunderlag vara möjligt att justera över tid och det är därför olämpligt att uppdraget regleras i lag. Att livsmiljöunderlagen inte införs i lag skulle också möjliggöra att andra hotade arter, som inte är fridlysta, tas med i livsmiljöunderlagen. Om utredningens förslag ändå genomförs bör fokus, i ett kommande uppdrag om livsmiljöunderlag, läggas på strikt fridlysta arter exklusive vanliga fågelarter. Då kan resurser koncentreras på att ta fram ett mer genomarbetat och användbart underlag för de arter som är i störst behov av det. Det bör även finnas möjlighet för enskilda länsstyrelser att anpassa detaljnivån utifrån hur lokalt eller regionalt vanliga arterna är.

Förslaget ställer mycket höga krav på detaljnivån för respektive art om det ska kunna användas så som är tänkt; dels vara begripligt och tillgängligt för verksamhetsutövare, dels utgöra ett underlag vid prövning enligt 8 kap. miljöbalken. Om underlaget ska vara funktionellt för både myndigheten och verksamhetsutövare, krävs att man kan utläsa vilka hänsynskrav som finns per art för ett specifikt område som är föremål för en åtgärd. Det är ett orimligt krav ur flera aspekter, som utvecklas nedan.

Förslaget om att ta fram livsmiljöunderlag för alla rödlistade arter, skulle innebära ett arbetsbeting som vida överstiger den i utredningen beräknade kostnaden på en årsarbetskraft. Länsstyrelsen ställer sig generellt frågande till att inkludera rödlistade arter, även om de är hotade, eftersom dessa inte omfattas av artskydd i strikt bemärkelse genom fridlysning. Ett sådant uppdrag bör i så fall göras parallellt och inte i syfte att underlätta dispensprövning. Dessutom ifrågasätter Länsstyrelsen nyttan av att sammanställa detta underlag för arter av lägre hotkategori eller för vanliga fågelarter relativt den kostnad det skulle innebära.

Även om tillräckliga resurser skjuts till utgör kunskapsbrist i dagsläget ett hinder för framtagande av ett funktionellt livsmiljöunderlag. Utredningens förslag förutsätter att kunskapsunderlag i stor utsträckning redan finns och bara behöver sammanställas. Länsstyrelsens bedömning är att det för ett stort antal arter, kanske de flesta fridlysta och hotade, saknas tillräcklig kunskap för att sammanställa ett relevant och användbart livsmiljöunderlag. Framförallt saknas kunskap om vad som krävs för att kravet på kontinuerlig ekologisk funktion ska vara uppfyllt. För flertalet arter krävs därmed omfattande utrednings- och forskningsarbete, vilket bedöms orimligt att hinna med inom föreslagen tidsrymd.

Utredningen föreslår inte hur livsmiljöunderlaget ska tillgängliggöras. Om underlagen ska vara användbara för verksamhetsutövare måste det vara lättåtkomligt för alla, såväl enskilda markägare som större företag och myndigheter. Detta bör lösas på central nivå, exempelvis genom uppdrag till Artdatabanken eller Naturvårdsverket om att utveckla befintliga karttjänster och/eller webbsidor, där livsmiljöunderlagen kan läggas upp och göras enhetligt åtkomliga i hela landet.

Utredningen hänvisar till att livsmiljöunderlaget är en utveckling av arbetet med grön infrastruktur på länsstyrelserna och att mycket redan är gjort. Länsstyrelsen delar inte denna uppfattning utan menar att underlaget som är framtaget inom arbetet med grön infrastruktur är av mer översiktlig karaktär. Underlaget kan därför inte ge den vägledning om enskilda hotade arter som behövs för att säkra deras ekologiska funktion. Länsstyrelsen ser också en fara i att det mycket viktiga arbetet med grön infrastruktur kan missgynnas om arbetet med livsmiljöunderlag riskerar att konkurrera om samma resurser. Det är mycket viktigt att det pågående arbetet med att brett implementera grön infrastruktur i samhället, och som är i en uppbyggnadsfas på flertalet länsstyrelser, kan fortsätta i nuvarande omfattning oberoende av uppdraget om livsmiljöunderlag.

Länsstyrelsen anser därför att uppdraget om att ta fram livsmiljöunderlag bör vara ett parallellt uppdrag som ges separat från arbetet/uppdraget med grön infrastruktur. Däremot kan analyser som tagits fram inom arbetet med grön infrastruktur med fördel utgöra underlag i arbetet med livsmiljöunderlag. Oavsett om detta uppdrag ges som en utveckling av handlingsplanerna eller som ett separat uppdrag, så måste ett omfattande analys- och utredningsarbete utföras initialt.

Utredningen föreslår att livsmiljöunderlagen ska kunna bidra till att följa förändringar i landskapet samt för biotoper och arter. Länsstyrelsen anser att ett sådant arbete utgör miljöövervakning och inte bör ersättas av livsmiljöunderlagen. Istället bör miljöövervakningen utvecklas, särskilt den regionala. Nuläget för länsstyrelserna är att regionala miljöövervakningsprogram prioriteras bort eftersom 1.2-anslaget under lång tid varit oförändrat och satsningarna i stor utsträckning har prioriterats till internationell rapportering, detta beskrivs i miljöövervakningsutredningen (SOU 2019:22).

Länsstyrelsen föreslår också att man tittar på och utgår från Skogsstyrelsens artvisa vägledning, Artdatabankens artfaktablad samt länsstyrelsernas och Skogsstyrelsens regionala artlistor för hänsyn till främst fågelarter i skogsbruket, då man tar fram livsmiljöunderlag. Dessa är i flera fall fullt tillräckliga och behöver bara kopplas till en kartfunktion.

Avsnitt 12. Förslag om nya fridlysningsregler

Undantaget inom hemfridszon i 8 kap. 18a § miljöbalken bör inte gälla för mistel

Utredningen föreslår att ett undantag för nationellt fridlysta växter enligt 8 kap. 18a § miljöbalken ska införas så att skyddet inte gäller för nämnda växter inom hemfridszon. Länsstyrelsen förstår och instämmer i det grundläggande syftet med undantaget. Länsstyrelsen vill upplysa om att den fridlysta arten mistel i väldigt stor utsträckning lever inom hemfridszon genom att den gärna växer i träd som vanligen förekommer inom tomtmark. Misteln är klassad som livskraftig, men den har en begränsad utbredning och majoriteten av den nationella populationen finns i några få län (däribland Västmanland) och där främst i stadsmiljöer. Misteln är mycket svår att föröka och omöjlig att flytta eftersom den är trädlevande. Därför är misteln vilt förekommande, med undantag av enstaka exemplar, även inom hemfridszon. Om skyddet hävs inom hemfridszon riskerar en stor andel av populationen att försvinna, vilket skulle få konsekvenser för artens bevarandestatus. Länsstyrelsen anser att det redan existerande undantaget för att skörda mistel för att vårda sitt värdträd är tillräckligt för att skyddet inte ska vara onödigt inskränkande för den enskilda markägaren.

Undantaget inom hemfridszon i 8 kap. 18a § miljöbalken bör även gälla vissa djurarter

Utredningen föreslår att ett undantag för nationellt fridlysta växter enligt 8 kap. 18a § ska införas så att skyddet inte gäller för nämnda växter inom hemfridszon. Länsstyrelsen ser ett lika stort behov av att införa undantag för vissa vanliga djurarter. Skyddet för dessa djurarter inom hemfridszon är minst lika inskränkande som för växter. Länsstyrelsen föreslår därför att möjligheten att undanta vissa vanligt förekommande djurarter utreds, till exempel de vanligaste groddjuret samt huggorm.

Länsstyrelsen tillstyrker att fridlysningsbestämmelserna införs i 8 kap. miljöbalken

Länsstyrelsen tillstyrker att fridlysningsbestämmelserna införs i 8 kap. miljöbalken. Detta medger att författningskommentarer tas fram vilket kommer medföra att bestämmelserna kan tolkas likartat över landet oberoende av vem som läser och tolkar lagtexterna.

Länsstyrelsen tillstyrker förbud mot äggsamlingar, förbud mot handel, transport och förevisning av fridlysta arter

Länsstyrelsen välkomnar och tillstyrker förslagen mot äggsamlingar samt förbudet mot handel, transport och förevisning av fridlysta arter. Detta ökar möjligheten för tillsynsmyndigheterna att nå längre i tillsynen och på så sätt stoppa artskyddsbrottslighet.

Länsstyrelsen tillstyrker föreslagna ändringar rörande djurparker samt koncentration av handläggningen

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget att ta bort dubbelregleringen av djurskyddsbestämmelser i djurparksregleringen. Förslaget renodlar ansvaret för artskydd respektive djurskydd så att de olika kompetenserna hanterar sina frågor. Länsstyrelsen tillstyrker även förslaget att koncentrera handläggningen av djurparker till ett fåtal länsstyrelser. Denna typ av verksamheter är inte vanliga och det är endast ett fåtal län som har så stora eller många djurparker att det finns en inarbetad rutin och kompetens för att hantera denna typ av ärenden. Västmanland arbetar endast punktvis med denna fråga. Länsstyrelsen tycker att det är lämpligt att ansvaret för både prövningen och tillsynen koncentreras till de län som har de 3-5 största djurparkerna i landet. I koncentrationen bör även hänsyn tas till den geografiska fördelningen av parker och ansvar. Eftersom det finns olika typer av djurparker bör det förtydligas om även de enklare varianterna av djurparker, exempelvis älgparker, ska omfattas. Hur resurser ska tillföras till de län som tar över prövningen behöver utredas.

Länsstyrelsen tillstyrker de nya förslagen om straffbestämmelser

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget att föra in straffbestämmelserna direkt i 29 kap. miljöbalken. Detta tydliggör vad som är straffbart och vad som inte är straffbart.

Länsstyrelsen tillstyrker att artskydd kan utgöra grund för bildande av biotopskyddsområde

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget att lägga till skydd av arter som grund för bildande av ett biotopskyddsområde. Detta skapar förutsättningar att arbeta proaktivt med artskydd och att värna arter som förutom direkt hot från insamling även hotas av habitatförstöring. Länsstyrelsen anser att möjligheten att bilda ett biotopskydd för arter ska införas för både länsstyrelserna och Skogsstyrelsen.

Länsstyrelsen tillstyrker att tillsynsmyndigheten även har ansvaret för provningen

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget att ansvarig tillsynsmyndighet även ska ha ansvar för provningen av artskyddet. Inom artskydd är tillsyn och provning ofta sammanhängande och det ökar tydligheten och blir mer effektivt om en och samma myndighet har ansvar för hela artskyddet inom sitt ansvarsområde.

Länsstyrelsen tillstyrker att Skogsstyrelsen ska ta över ansvaret för tillsynen över timmer m.m.

Länsstyrelsen tillstyrker att Skogsstyrelsen ska ta över ansvaret för den tillsyn gällande timmer och produkter tillverkade av CITES-listade träslag som i dag åligger länsstyrelserna. Länsstyrelserna saknar kompetens att hantera timmer och produkter av timmer och instämmer i att det är lämpligare att Skogsstyrelsen, som redan har visst ansvar inom detta område, får hela ansvaret för timmer och timmerprodukter.

Avsnitt 13. Förslag om ersättningsmodell

Länsstyrelsen anser att det artskyddsinitierade områdesskyddet ska ha en finansiering som är separerad från det traditionella områdesskyddsarbetet.

Länsstyrelsen ser det i grunden som positivt att rätten till ersättning i lagstiftning för artskyddsfrågor tydliggörs. Länsstyrelsen anser däremot att utredningens förslag att arbetet ska finansieras av befintligt områdesskydd är orealistisk. För att nå önskad effekt bör det artskyddsinitierade områdesskyddet ha en finansiering som är separerad från det traditionella områdesskyddsarbetet.

Utredningen föreslår en ersättningsmodell där markanvändningen i första hand ska anpassas så att artskyddet inte berörs av åtgärden, i andra hand ska mark skyddas genom avtal, biotopskydd eller motsvarande och i tredje hand ska markägaren ha en möjlighet att stämna staten. Länsstyrelsen anser däremot att utredningens förslag om att i hög grad lösa ersättningsfrågan inom ramen för befintligt områdesskyddsarbete är orealistisk av flera skäl.

Länsstyrelsen bedömer att det är mycket sannolikt att mängden dispensprovningar kommer att öka framöver till följd av vägledande domar, oberoende av utredningens förslag. Den försiktighetsprincip som ska tillämpas i artskyddslagstiftningen, i kombination med att det saknas tillräckligt underlag om kontinuerlig ekologisk funktion för en mängd arter, leder till att fler beslut om

nekad dispens kommer meddelas. Utredningens förslag om att initiera områdesskydd vid nekad dispens skulle då innebära en ökad belastning av resurserna för områdesskydd, som inte är obetydlig.

Artskyddsärenden är i de flesta fall brådskande frågor där man inom ramen för en dispensprövning snabbt behöver ta ställning. Områdesskydd är istället långa processer där man i allt högre grad fokuserat på dialog och överenskommelser i god sämja. En snabb hantering av ett områdesskyddsärende innebär ofta uppåt 2 års handläggningstid. Artskyddet är juridiskt tvingande genom beslut i form av nekad dispens. Det traditionella områdesskyddet är istället styrt av miljömål, skogsstrategin och andra vägledande dokument. Om områdesskyddsarbetet för dessa båda uppdrag ska rymmas inom samma budget, uppstår en konkurrenssituation. Om artskyddet ska lösas inom ramen för det traditionella områdesskyddet ser därför Länsstyrelsen en uppenbar risk att myndigheten tvingas prioritera områdesskydd initierat av artskydd. Det leder till att skydd av andra naturområden, som har högre biologiska värden, nedprioriteras. Denna konkurrenssituation måste undvikas. I dagsläget ska alla områdesskydd godkännas av Naturvårdsverket som finansierar markåtkomst. Länsstyrelsen anser att det behöver förtydligas om detta även kommer att gälla artskyddsinitierade områdesskydd, något som skulle kunna fördröja processen ytterligare.

Utredningen föreslår att myndigheterna ska arbeta förebyggande med områdesskydd kopplat till fridlysta arter. Detta arbetssätt skulle vara ett bra kompletterande arbete för att långsiktigt skydda områden med fridlysta arter. Även om en stor andel av en arts population skyddas genom områdesskydd innebär inte det att man helt kan undvika att arten medför en artskyddsprövning på andra platser. Det är i dagsläget oklart hur stor andel av en arts population som behöver skyddas för att en kontinuerlig ekologisk funktion ska anses uppnådd. Länsstyrelsen ser därför inte att ett förebyggande områdesskyddsarbete helt kommer lösa ersättningsfrågan för artskyddet.

Eftersom arter är rörliga och deras förekomst varierar över tid föreslår utredningen att naturvårdsavtal ska vara den prioriterade skyddsformen för arter. I de fall verksamhetsutövaren är positiv till avtal instämmer Länsstyrelsen i att det är en bra modell. Eftersom avtal bygger på ömsesidig överenskommelse är dock Länsstyrelsens erfarenhet att det i många fall inte går att lösa områdesskydd i form av avtal. Om man inte når en lösning genom avtal eller områdesskydd har verksamhetsutövaren rätt att stämma staten. I och med att områdesskyddsprocesser ofta tar lång tid, så finns en stor risk att många artskyddsärenden kommer att hanteras genom stämning av staten.

Länsstyrelsen ser en stor risk i att handläggningsresurser, som i dagsläget arbetar med traditionellt områdesskydd, till stor del kommer att tas i anspråk av områdesskyddsärenden initierade av artskydd. Länsstyrelsen föreslår utifrån många års erfarenhet av arbete med områdesskydd att det arbete för Västmanlands län som initieras av artskydd tilldelas särskilda resurser i form av en årsarbetskraft.

Utöver arbetet med områdesskyddsärenden måste finansieringen av ersättning till markägare lösas. Om det ska belasta samma medel som tilldelas länen för markåtkomst inom traditionellt områdesskydd, riskerar artskyddsärendena att förbruka dessa medel. Detta riskerar att missgynna det traditionella områdesskyddsarbetet. Länsstyrelsen föreslår därför att man inför separat finansiering för områdesskydd som initieras av artskydd respektive traditionellt områdesskydd. Sannolikt behöver även fördelningen från Naturvårdsverket till länsstyrelserna ses över och tilldelningen av länsvisa medel ökas för markåtkomst så att det rymmer även artskyddet.

Allmänna synpunkter

Svåröverblickad utredning

Länsstyrelsen konstaterar att utredningen i sitt betänkande föreslår att en mängd olika utredningar ska genomföras och att flera olika myndigheter ska besluta om föreskrifter inom sina respektive områden. Detta medför att det är omöjligt att få en helhetsbild av vad utredningens förslag kommer medföra och utifrån det göra en samlad bedömning av vilken påverkan förslagen får på arter, enskilda, verksamhetsutövare och myndigheter.

Förslaget motarbetar syftet att få en mer lättförståelig lagstiftning

Utredningen föreslår att delar av artskyddsförordningen flyttas till 8 kap. miljöbalken. Avsikten med flytten är att lagstiftningen ska bli mer tydlig genom att det då skrivs förarbeten till lagtexten. Länsstyrelsen välkomnar ambitionen att få en mer tydlig lagstiftning med vägledande förarbeten. Länsstyrelsen anser dock att utredningens sammanlagda förslag inte medför en tydligare lagstiftning. Anledningen är att artskyddet enligt utredningens förslag kommer spridas ut på en mängd olika regelverk och då regleras i;

- lagstiftning (8 kap. miljöbalken),
- förordning (artskyddsförordningen),
- generella föreskrifter från regeringen, Havs- och vattenmyndigheten, Naturvårdsverket och Jordbruksverket.

Dessutom föreslås att bestämmelserna kopplas till 7 olika artbilagor.

Länsstyrelsen anser att det blir svårare för berörda myndigheter att överblicka vilka regler som gäller inom artskyddet vid myndighetsutövning. Det är dessutom orimligt att förvänta sig att en enskild verksamhetsutövare ska kunna sätta sig in i en så komplex lagstiftning.

Öka myndigheternas anslag för artskyddsarbetet

Länsstyrelsen tillstyrker utredningens förslag om ökade och riktade anslag för arbetet med artskydd. Länsstyrelsen bedömer dock att utredningens uppskattning av behovet av förstärkta resurser är otillräcklig för att kunna arbeta enligt

utredningens förslag och att varje enskild länsstyrelse bör få förstärkning. Länsstyrelsen bedömer att Västmanland behöver motsvarande;

- en årsarbetskraft per år för arbetet med tillsyn av artskydd,
- två årsarbetskrafter per år för arbetet med livsmiljöunderlag,
- en årsarbetskraft per år för arbete med områdesskydd för att skydda fridlysta eller hotade arter.

Länsstyrelsen ser ett antal nya uppgifter för länsstyrelserna avseende prövning, bland annat prövning av undantag för tillståndsgivna verksamheter från generella föreskrifter för vissa verksamheter samt arbetet med systematisk övervakning av oavsiktlig fångst och dödande. Dessa nya uppgifter ryms inte inom befintliga resurser. Därför behöver även i detta fall nya resurser tillskjutas. Länsstyrelsen kan dock inte i dagsläget bedöma resursbehovet eftersom det är beroende på vad som förväntas av länsstyrelserna.

Beslutet har fattats av landshövdingen Mino Akhtarzand med biträdande avdelningschef för naturvård Lena Strömvall som föredragande. I den slutliga handläggningen har även länsråd Ulrica Gradin och avdelningschef för avdelningen för naturvård Johan Wretenberg deltagit.

Under ärendets beredning har också naturvårdshandläggare Kristina Hanson samt jurist Gulli Altun medverkat.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.

Så här hanterar Länsstyrelsen personuppgifter

Information om hur vi hanterar dessa finns på www.lansstyrelsen.se/dataskydd.

Kopia till

m.naturmiljoenheten@regeringskansliet.se